

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.III.37.023/2017/5.

A tanács tagjai: Kovács András a tanács elnöke
. Fekete Ildikó előadó bíró
. Kovács Ákos bíró

A felperesek

I. rendű:

II. rendű:

(mindketten:)

Képviselőjük: dr. Baranyai Zoltán ügyvéd
()

Az alperes: alperes neve
()

A per tárgya: vezetékJog megállapítása tárgyában hozott
közigazgatási határozat felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: a felperesek

Az elsőfokú bíróság és határozatának száma:

Tatabányai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
4.K.27.055/2016/10.

Rendelkező rész

A Kúria a Tatabányai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
4.K.27.055/2016/10. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a Kúria a felpereseket, hogy egyetemlegesen fizessenek meg
az államnak - felhívásra - 70.000 (hetvenezer) forint
felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperesek közös tulajdonát képezi az esztergomi, belterület
19497 hrsz alatti 309 m² térmértékű kivett megjelölésű, lakóház,
udvar megnevezésű ingatlan, amely természetben a szám alatt van,
korábban az ingatlan utcaelnevezése és számozása szám volt. A

felperesek 2006. december 3. napján adásvételi szerződéssel vásárolták meg az ingatlant. A Fejér Megyei Kormányhivatal Székesfehérvári Mérési és Műszaki Biztonsági Hatósága, mint elsőfokú hatóság a 2013. július 24. napján kelt FES-01/3022-3/2013. számú határozatával az E.ON Észak-dunántúli Áramhálózati Zrt. (a továbbiakban: hálózati engedélyes) részére, kérelmére az Esztergom elnevezésű 0,4 kV-os légvezetékes és földkábeles közcélú hálózatra vezetékjog fennállását megállapító határozatot bocsátott ki. A határozatban felsorolt ingatlanok között szerepelt a felperesi ingatlan is akként, hogy abból a 0,4 kV-s közcélú használat biztonsági övezete által érintett terület összesen 21 m². A felperesek fellebbeztek a határozat ellen, amelynek elbírálása során az alperes a 2015. november 19. napján kelt MKEH-JF/0044-10/2015. számú másodfokú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

A kereset és ellenkérelem

- [2] A felperesek keresetükben az alperes határozatának felülvizsgálatát és hatályon kívül helyezését kérték. Arra hivatkoztak, hogy az ingatlanon a közcélú elektromos hálózat létesítésének semmiféle nyoma nincs, sem oszlop, sem légvezeték, sem földkábel, sem egyéb berendezés nem található. Kifogásolták, hogy az alperes a tényállást nem tisztázta kellőképpen, így eljárása a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 50. §-ába ütközik. Hivatkoztak arra, hogy jogsértő az alperes határozata azért is, mert a hálózati engedélyes a villamos energiaipari építésügyi hatósági engedélyezési eljárásokról szóló 382/2007.(XII.23.) Korm.rendelet (a továbbiakban: Vhr.) 39. § (2) bekezdése szerint a vezetékjog fennállását és keletkezésének időpontját, vagy a közcélú hálózat meglétét és létesítésnek időpontját dokumentumokkal köteles bizonyítani, ebben az eljárásban pedig erre nem került sor. A 2007. évi VET 123. §-a, de a korábbi 2001. évi ide vonatkozó jogszabály és a még korábbi 1994. évi törvény akként rendelkezett, hogy a közcélú hálózatot úgy kell elhelyezni, hogy a magántulajdonban álló ingatlan használatát ne akadályozza, ezért a közcélú hálózat nyomvonalát úgy kell kijelölni, hogy az lehetőleg közterületen haladjon és ha ez nem kivitelezhető, akkor is az ingatlan használatát lényegesen nem akadályozhatja. Hiányolták annak bizonyítását a hálózati engedélyes részéről, hogy az ingatlanon közcélú vezeték létesült volna és sérelmezték, hogy a 2013. évben lefolytatott geodéziai felmérésről értesítést nem kaptak, ügyféli jogaik ezáltal csorbultak. Hivatkoztak továbbá a Ket. 15. § (3) bekezdésének és a Vet. 117. § (3) bekezdésének sérelmére is. Álláspontjuk szerint a hatósági eljárás a Ket. 102. §-ában foglaltaknak, valamint a 103. § (1) és (6) bekezdésének és 104. § (1) bekezdésének nem felelt meg, a Ket. 68. és 70. §-aiban számukra biztosított ügyféli jogosítványaik

sérültek. Kifogásolták, hogy amennyiben a geodéziai felmérés el is készült, azt nem a jogszabályban meghatározott szakképesítéssel rendelkező személy készítette, így a másodfokú döntés alapján olyan rajzot fogadott el a hatóság, amelyen sem a készítő neve, sem pedig szakmai jogosultsága, illetve a készítés helye és időpontja sincs feltüntetve, méretadatok nem szerepelnek rajta. A felperesek a Ket. 1. § (2) bekezdésének, 2. § (2) bekezdésének és 5. § (1) bekezdésének megsértését is kifogásolták.

[3] Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult.

A bíróság ítélete

[4] A bíróság a felperesek keresetét alaptalannak értékelte és elutasította azt. Ítéletének indokolásában a villamosenergiáról szóló 2007. évi LXXXVI. törvény (a továbbiakban: Vet.) 172. § (1) és (3) bekezdésére hivatkozott. Kifejtette, hogy önmagában az a körülmény, hogy 2007. márciusa óta, amióta a felperesek az ingatlan birtokába léptek, nem történt semmilyen művelet a vezetékjoggal kapcsolatosan, nem jelenti azt, hogy a vezetékek nem a felperesek ingatlanán húzódnak. Peradat arra nézve nem merült fel, hogy a felpereseket bármilyen módon akadályozná, a felperesi ingatlan használatát megnehezítené vagy ellehetetlenítené az ott húzódó vezetékek, sőt maguk a felperesek hivatkoztak arra, hogy pontosan nem tudják hol húzódik ez a vezetékek, annak nyomvonala számukra pillanatnyilag pontosan nem ismert. Ebből a bíróság álláspontja szerint egyértelműen következik, hogy az ingatlan használatát az alatti húzódó vezetékek semmiben sem akadályozza. Kifejtette a bíróság, hogy nyilvánvalóan a közcélú hálózat nyomvonalának kijelölésére vonatkozó szabályok azt célozzák, hogy az lehetőség szerint közterületen haladjon, de abban az esetben, ha már egy régebben kivitelezett meglévő vezetékről van szó, ez esetben lehetséges ugyan a vezetékek nyomvonalának áthelyezése, de ez a vezetékek nyomvonalát kifogásoló tulajdonosok költségére történhet csak. A felpereseknek a villamosvezeték kivitelezésének tulajdoni lapra felvezetése hiányával kapcsolatos kifogásával összefüggésben rámutatott arra, hogy jelen eljárás pontosan azt a célt szolgálja, hiszen a Vet. 172. § (1), (2) és (3) bekezdésében foglalt szabályok egyértelműen azt kívánják megvalósítani, hogy az ingatlan-nyilvántartás a vezetékjogok tekintetében is pontos legyen és megfelelő felvilágosítást adjon, hogy mely ingatlanon húzódik közcélú villamos energia ellátást biztosító földkábel. Kifejezett célja a Vet. 172. § (1) bekezdésének az volt, hogy az ingatlan-nyilvántartásból hiányzó bejegyzések pótlásra kerüljenek.

[5] Kifejtette a bíróság, hogy a rendelkezésére álló előzményi iratok egyértelműen tanúsítják, hogy az alperes a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta. Rámutatott arra a bíróság, hogy a közigazgatási hatóság bizonyítási kötelezettsége nem parttalan, a hatóságnak oly mértékben és olyan körben kell bizonyítékokat feltárnia, ami az általa elérni kívánt jogkövetkezményt

megalapozza. Az alperes beszerezte az ingatlanra vonatkozó szükséges vázrajzot és így dokumentumokkal bizonyította a hálózati engedélyes a vezetékjoggal kapcsolatos igényének megalapozottságát. Az alperes által beszerezett műszaki rajz tekintetében a bíróság nem fogadta el a felperesek hivatkozását, miszerint az alkalmatlan lenne a földkábel helyének megjelölésére és egyéb alaki fogyatékokban is szenvedne.

- [6] Rögzítette a bíróság, hogy az ügyben tartott tárgyaláson tisztázásra került, hogy a felperesek számára kivonatban került megküldésre a rajz egy része, de nem a teljes rajz. Abban az esetben, ha a felperesek a teljes rajzot meg kívánták volna tekinteni, az alpereshez kellett volna fordulniuk és élhettek volna ügyféli jogosítványaikkal e vonatkozásban, így azonban a felperesek állítása megalapozatlannak bizonyult, hiszen a rendelkezésre álló teljes rajz vizsgálata során a bíróság megállapította, hogy azok a kifogások, amelyeket a felperesek a műszaki rajzzal szemben támasztottak nem foghatnak helyt, nem megalapozottak.
- [7] A bíróság álláspontja szerint a hálózati engedélyes a szükséges dokumentummal bizonyította azt, hogy a Vet. 172. § (1) bekezdésében rögzített jogszabályi feltétel megvalósult, vagyis a felperesek ingatlanán közcélú villamosvezeték létesült.
- [8] A felpereseknek a saját hatáskörben történő intézkedés hiánya kapcsán tett kifogása vonatkozásában kifejtette a bíróság, hogy ez a hatóságon számon nem kérhető, e tekintetben a Ket. nem tartalmaz kötelező rendelkezést arra vonatkozóan, hogy alakszerű határozatban kellene az ügyféli indítványt elbírálni az elsőfokú hatóságnak, ha a határozat visszavonása iránti kérelemnek nem tesz eleget. Az elsőfokú hatóság a felperesek kérelmét jogorvoslati kérelemnek tekintette és e szerint intézkedett a másodfokú hatósághoz történő felterjesztésről.
- [9] Megállapította a bíróság, hogy a felperesek ismerték és tudták, hogy az eljárás folyamatban van, nem voltak elzárva attól, hogy a hatóságot személyesen felkeresve ügyféli jogaikat a Ket-ben előírtak szerint gyakorolják. A bíróság az előzményi iratok között olyan iratot nem lelt fel, amely azt bizonyította volna, hogy a felperesek e tekintetben bármiféle ügyféli jogukat írásban kívánták volna gyakorolni és ezt a hatóság elutasította volna, illetve elzárkózott volna attól, hogy a felperesek az iratokat megtekinthessék vagy további eljárási cselekményeket tegyenek.

A felülvizsgálati kérelem

- [10] A jogerős ítélet ellen a felperesek nyújtottak be felülvizsgálati kérelmet, amelyben annak hatályon kívül helyezését kérték, a keresetükben foglaltakat fenntartották. Másodlagosan a hatályon kívül helyezés mellett kérték a közigazgatási határozatok hatályon kívül helyezését és a hatóság új határozat hozatalára kötelezését. Arra hivatkoztak, hogy a jogerős ítélet jogszabálysértő, figyelmen kívül hagyja az Alaptörvény XIII. cikkében, a XXIV. cikk (1)

bekezdésében és a R. cikk (2) bekezdésében elhelyezett alapjogi tartalmat, valamint a Vet. 116. §-ába, és 172. § (1) bekezdésébe ütközik, továbbá nem felel meg a biztonsági övezet kijelölésének szabályairól szóló Vet. 137. §-ának és a végrehajtására szolgáló 2/2013.(I.22.) NGM rendelet 8. § (2) bekezdésének. Ennél fogva nem felel meg a Vhr. 15. § (1) bekezdésében, 39. § (1), (2) bekezdésében foglalt kogens előírásoknak sem. Az alperesi határozat nem alkalmas arra, hogy az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény (a továbbiakban: Inytv.) 5. §-ának megfelelően a 16. § f) pontja szerint annak alapján változás kerüljön bejegyzésre a közhitelesnek minősülő ingatlan-nyilvántartásba. A bíróság a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban Pp.) 206. § (1) bekezdésébe ütköző módon járt el. A felülvizsgálati kérelemben tartalmilag a keresetben foglaltakat ismételték meg, azokat a jogerős ítélettel szembeni kifogásként is jelölve.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [11] A felülvizsgálati kérelem nem alapos.
- [12] A Kúria álláspontja szerint a bíróság megfelelő alapossággal feltárta és rögzítette ítéletének indokolásában az ügyben irányadó tényállást és abból az idevonatkozó jogszabályi rendelkezések alkalmazásával minden tekintetben helytálló jogi következtetést vont le, azzal a Kúria is egyetértett.
- [13] Kiemeli a Kúria, hogy a felülvizsgálati eljárás során a Pp. 270. § (2) bekezdése és 272. § (2) bekezdése értelmében kizárólag a jogerős ítélet jogszerűsége vizsgálható, a Pp. 275. § (2) bekezdésnek megfelelően a felülvizsgálati kérelemmel érintett körben.
- [14] Elsődlegesen azt szögezi le a Kúria, hogy a perbeli eljárás a Vet. 172. §-ában szabályozott eljárás volt, arra a Vet. 116. §-a nem volt alkalmazható. A felülvizsgálati kérelemben megjelölt Vet. 116. § a villamosmű, termelői vezetékek, magánvezetékek és a közvetlen vezetékek építéséhez, üzemeltetéséhez, használatbavételéhez, fennmaradásához és megszüntetéséhez szükséges engedélyezési kötelezettséget írja elő. A perben felülvizsgált közigazgatási eljárásban és a közigazgatási perben is irányadó a Vet. 172. §-ának rendelkezései voltak. Helyesen mutatott arra rá a bíróság, hogy ezen rendelkezések a már létező - megépült és üzembe helyezett - közcélú, átviteli és elosztóvezetékek tartószerkezet és azon elhelyezett átalakító- és kapcsoló berendezés tekintetében teszik lehetővé a vezetékjognak az ingatlan-nyilvántartásba történő bejegyzését. A Vet. 106. §-ára e rendelkezés, mint az eljáró hatóság megjelölésére utal.
- [15] A perben rendelkezésre álló iratok tartalmazzák, hogy a Magyar Energetikai Hivatal 230/2003. számú határozatában közcélúnak nyilvánította a vezetéket, amely a hálózati engedélyes kérelmének benyújtását megelőzően több mint 10 évvel korábban - azaz konkrétan

1974-ben - létesült. A felperesi állítással szemben megállapítható volt, hogy az engedélyes által benyújtott dokumentáció a Vet. Vhr. 3. számú melléklet 6. pontjában előírtaknak megfelelt, az azzal szemben felhozott felperesi kifogások megalapozatlannak minősültek, az ügyben tartott tárgyaláson tisztázást nyert, hogy a felperesek által hiányoltak a teljes műszaki rajz ismeretében nem álltak fenn.

- [16] A Vet. 172. § (1) bekezdése akként rendelkezik, hogy a vezetékJog fennállását és keletkezésének időpontját a határozatban kell megállapítani.

Tévesen idézték ezen törvényi rendelkezést a felperesek felülvizsgálati kérelmükben akként, hogy a vezetékJog fennállását és keletkezésének időpontját a határozat rendelkező részének kell tartalmaznia. A törvényi megfogalmazás határozatról beszél és a perben felülvizsgált első- és másodfokú határozat egyaránt rögzíti, ugyan nem a rendelkező részben, hanem a határozat indokolásában - a vezetékJog keletkezésének időpontját. Ily módon a hatósági határozat megfelelt a törvényi rendelkezésnek, annak a rendelkező részen való számonkérése téves felperesi jogértelmezésen alapult.

- [17] A perbeli iratanyag tanúsága szerint egyértelműen rögzíthető volt, hogy a vezetékJog 10 évnél korábban épült, a vezetékJog közcélúságát a Magyar Energetikai Hivatal 2003-ban határozatában rögzítette. A hálózati engedélyes nyilatkozott arról is, hogy a hálózat a közcélú hálózatokra vonatkozó műszaki-biztonsági követelményeknek megfelel. Az alperesi hatóságoknak ezen adatok birtokában kellett a Vet. 172. § alkalmazási körében eljárnia és a vezetékJog fennállásának megállapítása tárgyában döntést hoznia, amely lényegében egy ténymegállapítás volt. E körben a hatóság sem engedélyező, sem ellenőrző tevékenységet nem végzett, így határozatában ezzel kapcsolatos megállapításokat nem is rögzíthetett. A bíróságnak a bizonyítás körére vonatkozó álláspontja is teljes mértékben helytálló volt, ugyanis a jelen eljárás céljára, törvényi korlátaira tekintettel a felperesek által felhozott sérelmek és kifogások a jelen eljárásban az alperesi hatóságokon nem voltak számon kérhetők. Az alperesi eljárás terjedelmét és korlátait a hálózati engedélyes kérelmének elbírálására vonatkozó konkrét jogszabályi rendelkezések határozták meg, kizárólag ebben a körben folytathatott le tényállás tisztázási tevékenységet. A vezetékJog megállapítása a fennálló helyzet jogi rendezését célozta, így kifejezetten ez a közigazgatási eljárás a felperesi jogosultságot csorbítására, megsértésére nem volt alkalmas.

- [18] Egyetértett a Kúria a bíróság azon megállapításával is, hogy a felülvizsgálati közigazgatási eljárásban a felperesek ügyféli jogosultságai semmiféle sérelmet nem szenvedtek, azok gyakorlásában semmilyen módon korlátozva nem voltak, jogorvoslati jogosultságuk is biztosítva volt, amellyel éltek is. Sem az Alaptörvény felülvizsgálati kérelemben megjelölt rendelkezéseinek, sem a Ket. eljárási szabályainak megsértése közigazgatási perben és a felülvizsgálati eljárás során sem volt megállapítható.

- [19] Minderre tekintettel a jogerős ítélet nem volt jogszabálysértőnek

tekinthető a felülvizsgálati kérelemmel érintett körben, a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályok nagyrészt az eljárás során nem is voltak alkalmazandók, ezért a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdés alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [20] A Kúria felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdésének megfelelően tárgyaláson kívül bírálta el.
- [21] A tárgyi illeték feljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték viselésére a felperesek a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése értelmében kötelesek, amelynek mértéke az Illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdésének megfelelően alakult.

, 2017. szeptember 5.

Dr. Kovács András sk. a tanács elnöke, Dr. Fekete Ildikó sk. előadó bíró,
Dr. Kovács Ákos sk. bíró

A kiadmány hitelével:

tisztviselő